

Księga Przysłów

Rozdział 16

1. Człowiek sporządza myśli serca swego; ale od Pana jest odpowiedź języka. 2. Wszystkie drogi człowiecze zdadzą się być czyste przed oczyma jego; ale Pan jest, który waży serca. 3. Włóż na Pana sprawy twe, a będą utwierdzone zamysły twoje. 4. Pan dla siebie samego wszystko sprawił, nawet i niebożnika na dzień zły. 5. Obrzydliwością jest Panu każdy wyniosłego serca; który choć sobie innych na pomoc weźmie, nie ujdzie pomsty. 6. Miłosierdziem i prawdą oczyszczona bywa nieprawość, a w bojaźni Pańskiej odstępujemy od złego. 7. Gdy się podobają Panu drogi człowieka, i nieprzyjaciół jego do zgody z nim przywodzi. 8. Lepsza jest trocha z sprawiedliwością, niż wiele dochodów niesprawiedliwych. 9. Serce człowiecze rozrządza drogi swe; ale Pan sprawuje kroki jego. 10. Sprawiedliwy rozsądek jest w wargach królewskich; w sądzie nie błędzą usta jego. 11. Waga i szale są ustawą Pańską, a wszystkie gwichty sprawiedliwe w worku są za sprawą jego. 12. Obrzydliwością jest królom czynić niebożność; bo sprawiedliwością stolica umocniona bywa. 13. Przyjemne są królom wargi sprawiedliwe, a szczerych w mowie miłują. 14. Gniew królewski jest posłem śmierci; ale mąż mądry ubłaga go. 15. W jasności twarzy królewskiej jest żywot, a łaska jego jest jako obłok z deszczem późnym. 16. Daleko lepiej jest nabyć mądrości, niżeli złota najczystsze; a nabyć roztropności lepiej, niż srebra. 17. Gościniec uprzejmych jest odstąpić od złego; strzeże duszy swej, kto strzeże drogi swojej. 18. Przed zginieniem przychodzi pycha, a przed upadkiem wyniosłość ducha. 19. Lepiej jest być unizonego ducha z pokornymi, niżeli dzielić korzyści z pysznymi. 20. Kto ma wzgląd na słowa, znajduje dobre; a kto ufa w Panu, błogosławiony jest. 21. Kto jest mądrego serca, słynie rozumnym, a słodkość warg przydaje nauki. 22. Zdrój żywota jest roztropność tym, którzy ją mają; ale umiejętność głupich jest głupstwem. 23. Serce mądrego roztropnie sprawuje usta swoje, a wargami swemi przydaje nauki. 24. Powieści wdzięczne są jako plastr miodu, słodkością duszy, a lekarstwem kościom. 25. Zda się podczas droga być prosta człowiekowi; wszakże dokończenie jej pewna droga na śmierć. 26. Człowiek pracowity pracuje sobie; bo go pobudzają usta jego. 27. Człowiek niebożny wykopuje złe, a w wargach jego jako ogień pałający. 28. Mąż przewrotny rozsiewa zwady, a kłatecznik rozłącza przyjaciół. 29. Mąż okrutny przewabia bliźniego swego, i wprowadza go na drogę niedobłą. 30. Kto mruga oczyma swemi, zmyśla przewrotności; a kto rucha wargami swemi, broi złe. 31. Koroną chwały jest sędziwość; znajduje się na drodze sprawiedliwości. 32. Lepszy jest nierychły do gniewu, niżeli mocarz; a kto panuje sercu swemu, lepszy jest, niżeli ten, co dobył miasta. 33. Los na łono rzucają; ale od Pana jest wszystko rozrządzenie jego.